

Zpravodaj města Černovice a okolí

Černovicko

*Nově opravená kaple Nejsvětější Trojice ve Strážcezi
Foto: P. Matějka*

LISTOPAD-PROSINEC

Cena 10,- Kč

č. 6

2016

Úvodník starosty města

Vážení čtenáři zpravodaje,

po dvou měsících opět držíte v ruce periodikum, které vám přináší podstatné i třeba jen zajímavé informace o dění v našem městě. Krátce se o aktuálních událostech zmíním i já.

Pokud bych měl zmínit to podstatné, nad vše ostatní jasně vystupují dvě události. Tou první je příprava rekonstrukce náměstí, momentálně snad již zase probíhající. Už je jisté, že na rekonstrukci neobdržíme dotaci, alespoň ne z programu, do kterého jsme žádali, tedy programu na vybudování autobusového terminálu. Je to škoda, byli jsme vyřazeni z důvodu nízkého počtu autobusových linek (místo požadovaných 40 jich máme 36) a žádostí přišlo daleko méně, než kolik může být uspokojeno. Přesto chci, aby se s rekonstrukcí příští rok začalo, a i když se potýkáme s jedním nesouhlasným odvoláním, věřím, že se i tento problém podaří vyřešit. Na účtech máme dostatečnou rezervu, abychom se mohli pustit do takto velkého projektu, a uvidíme, jak velkou část budeme řešit úvěrem.

Druhou podstatnou událostí je pak dohoda s Župou plukovníka Švece na podmínkách převodu sokolovny na město. I když může ještě dojít ke komplikacím, příští rok bychom se konečně mohli stát výhradními vlastníky tohoto objektu. Osobně nejsem 100% spokojený s podmínkami převzetí – sokolovnu by město mělo koupit za 3.000.000,- Kč s podmínkou, že 1.250.000,- zůstane na investice místnímu TJ Sokol a 1.750.000,- dostane Župa – ale rozhodně oceňuji, že jsme se v jednání posunuli a můžeme už nějak rozmýšlet, co dál. Teď můžeme kreslit plány, jak sokolovnu upravit a opravit, počítat náklady a připravovat rekonstrukci. A shánět peníze. Nejlepší doba na dotace na tyto objekty už je bohužel pryč, přesto zkusíme prostředky na opravu někde získat.

Peníze jsou samozřejmě alfou i omegou všeho. I v tomto čísle si můžete přečíst názor pana Kovandy o tom, jak rozpočet projíždáme, a tentokrát zareaguji jen krátce, zde v úvodníku. Myslím, že to bude každému příjemnější. Náměstí a sokolovna jsou projekty, které dohromady spolknou asi 35–40 milionů korun, které nemáme. S mnohým v jeho článku souhlasím, ubývání obyvatel je pro nás velmi negativní jev (proto jsme

také v roce 2012 udělali parcely pro rodinné domy). Souhlasím i s tím, že by bylo dobré mít volné byty, vlastně i průmyslovou zónu. Jenže nevím, za co to udělat. Město, jako veřejný sektor, je ze své podstaty neziskové, musí dělat věci, které soukromník dělat nechce, protože se to nevyplatí. Máme nyní ušetřeno na to, abychom splatili předchozí úvěr za Lokálku, rozjeli dvě zásadní rekonstrukce (sokolovna, náměstí) a přesto se chod města nezastavil, mohli jsme dále investovat do běžných záležitostí a byli připraveni i na ty mimořádné. Taková je moje filozofie, postavená na udržitelném rozvoji, kdy i ti, kdo přijdou po nás, budou mít s čím hospodařit a odevzdáme jim to v lepším stavu, než jsme to přijali.

Krásný podzim a příjemné čtení přeje

Jan Brožek, starosta města

Rekapitulace usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 7. září 2016

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- pořízení projektové dokumentace na úrovni projektu pro stavební povolení s rozpočtem za cenu 419.676,- Kč vč. DPH od projekční kanceláře AS PROJECT CZ s.r.o. a pověřuje starostu podpisem smlouvy
- pořízení projektové dokumentace na úrovni PPD na veřejné osvětlení na Mariánském náměstí a parkovišti za MěÚ Černovice od Ing. arch. Petra Neřolda
- pořízení projektu na rekonstrukci chodníků ve Svatavské ulici a rekonstrukci vozovky v Nádražní ulici od Ing. arch. Petra Neřolda za cenu 82.000,- Kč
- opravu chodníku od cesty na Pršín k soutce dle nabídky firmy Dřevotvar řemesla a stavby s.r.o. (asfaltový povrch s obrubníky za cenu 117.618,- Kč vč. DPH) a pověřuje starostu podpisem dodatku smlouvy
- přípravu projektu na vybudování rybníku Nový od firmy HS Occassion za cenu 142.000,- Kč včetně DPH a pověřuje starostu podpisem
- prodej části pozemku p. č. 4956/2 v k.ú. Černovice u Tábora o výměře cca 20 m² paní Sylvii Tíkalové za cenu 50,- Kč za m²
- prodej části pozemku p. č. 4956/2 v k.ú. Černovice u Tábora o výměře cca 80 m² panu Jiřímu Hláskovi za cenu 50,- Kč za m²

- **ZÁMĚR** uzavřít smlouvu o smlouvě budoucí s paní Alenou Matějka, jejímž předmětem bude budoucí uzavření nájemní smlouvy na objekt kostela sv. Martina v Dobešově za podmínek:
 - a. nájemní smlouva bude uzavřena po dokončení stavebních úprav kostela a vydání kolaudačního souhlasu na základě stavebního povolení ze dne 24. 7. 2012, čj. MÚČ/0623/2012/JM,
 - b. kostel bude nájemcem využíván k umělecké, případně výstavnické činnosti,
 - c. nájemce bude při své činnosti respektovat charakter objektu, který je nemovitou kulturní památkou, a při jeho veškerých úpravách a využití bude postupovat v souladu s právními předpisy a vydanými správními akty na tomto úseku
- pořízení workoutového hřiště za cenu do 45.000,- Kč
- nabídnutí uvolněného bytu č. 8 v DPS Černovice panu Josefu Louckému jako jedinému žadateli v pořadí

Zastupitelstvo města Černovice pověřuje starostu:

- jednáním o koupi domu č.p. 54 v Černovicích

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- zprávu starosty o přípravě rekonstrukce Mariánského náměstí
- informaci starosty o poptávce na zpracování projektové dokumentace na propojení zdroje Střítež s Černovicemi
- informace od Župy plukovníka Švece a potvrzuje účast svých zástupců na jednání dne 12. 10. 2016
- informace starosty k prodeji ozdravovny

Zastupitelstvo města Černovice přesouvá:

- záležitost případného prodeje bývalé mateřské školy na některé z příštích zasedání

Rekapitulace usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 5. října 2016

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- rozpočtové opatření číslo 11
- nákup pozemku číslo 1164/26 v k.ú. Benešov od paní Bohumily Hláskové za cenu 331.680,- Kč

- uzavření nájemní smlouvy na dobu určitou s panem Ing. Pavlem Nemeškalem na pozemky číslo 885/2, 778/4 a 778/5 v k.ú. Černovice
- uzavření smlouvy o budoucí smlouvě nájemní na objekt kostela sv. Martina v Dobešově s paní Alenou Matějka
- uzavření smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene číslo 1030030076/002 s firmou E.On Distribuce a.s.
- úhradu generální opravy akordeonu pro Černovickou dechovku
- dodatek č. 2 smlouvy se ZUŠ Kamenice nad Lipou
- vypsání dotačního programu na podporu činnosti mládeže
- pronájem bytu v domě čp. 550 v Černovicích manželům Brečkovým, s dvouměsíční výpovědní lhůtou

Zastupitelstvo města Černovice uděluje souhlas:

- uděluje Základní škole a Materské škole Černovice, příspěvkové organizaci, IČO 62540106, s nabytím finančního daru od Kraje Vysočina ve výši 30.000,- Kč, kterým se poskytuje cena za umístění v krajském kole Dopravní soutěže mladých cyklistů, konaném v Jihlavě dne 2. 6. 2016

Zastupitelstvo města Černovice pověřuje starostu:

- zajištěním dodávky nového serveru pro město Černovice včetně odpovídajícího softwaru

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- zprávu o dílčím přezkoumání hospodaření
- rozpočtové opatření číslo 10
- informace starosty k přípravě rekonstrukce Mariánského náměstí
- vznesené návrhy výdajů k zařazení do rozpočtu na rok 2017

Zastupitelstvo města Černovice přesouvá:

- projednávání dalších opatření pro zajištění lékařské péče na příští zasedání

Volby do zastupitelstva Kraje Vysočina 7. a 8. 10. 2016

Výsledky hlasování za město Černovice – souhrnné informace

Výsledky hlasování za územní celky – Obec Černovice – souhrnné informace								
Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
3	3	100,00	1 392	431	30,96	431	423	98,14

Výsledky hlasování za město Černovice

Kandidátní listina		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Volte Pr.blok www.cibulka.net	1	0,23
2	Občanská demokratická strana	35	8,27
12	Česká str.sociálně demokrat.	124	29,31
16	Starostové PRO VYSOČINU	41	9,69
24	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	50	11,82
26	Koruna Česká (monarch.strana)	0	0,00
29	Starostové pro občany	10	2,36
30	ANO 2011	53	12,52
37	Komunistická str. Čech a Moravy	54	12,76
39	Strana soukromníků ČR	1	0,23
41	Národní demokracie	0	0,00
43	Úsvit s Blokem proti islamiz.	0	0,00
45	Moravané	0	0,00
62	Strana svobodných občanů	0	0,00
67	NE ILEG.IMIGRACI-PEN.PRO LIDI	2	0,47
70	SPR-RSČ M.Sládka,Patrioti,HOZK	0	0,00
73	Žijeme Vysočinou - TOP 09 a SZ	16	3,78
75	DSSS-Imigranty,islám nechceme!	1	0,23
78	Koalice SPD a SPO	22	5,20
82	Česká pirátská strana	12	2,83
86	ZMĚNA pro Vysočinu	1	0,23

ZDROJ: Český statistický úřad (www.volby.cz)

Je nás málo

Naše město stále platí úroky za úvěr již od roku 2011, i když má na svých běžných účtech stále několikanásobně více peněz. Je to nepochopitelné a potvrzuje to plýtvání obecními prostředky. Černovice utratily od roku 2011 do konce září letošního roku necelých 185 milionů korun. Je to obrovská suma peněz, ale ve městě nejsou tyto peníze moc vidět. Do investic šla totiž jen malá část, většinu prostředků spolkl provoz města. Obec musí otáčet každou korunu ne dvakrát, ale alespoň třikrát, protože obecní peníze nejsou nic jiného než peníze svěřené námi občany, nejsou to peníze nikoho z nás. Na dotacích jsme získali za stejné období více jak 12 mil. Kč. Je to v průměru okolo 2 milionů ročně, což je žalostně málo. Ceny za pokládku kanalizací, vodovodů, asfaltace a zádlažby jsou v podstatě stejné jako před dvaceti lety. Příjmy našeho města se za toto období minimálně zdvojnásobily, přesto se dvojnásobně více do těchto činností neinvestuje, naopak ještě mnohem méně.

Dalším nebezpečným a mnou neustále opakovaným jevem je stále se snižující počet obyvatel Černovic. K 1. lednu letošního roku nás bylo už jen 1735. Přitom počet obyvatel má přímý vliv na přerozdělování některých daní vybíraných státem do obecních rozpočtů. To znamená, čím nás bude méně, tím méně dostaneme. Snižující se počet obyvatel ovlivňuje a bude nepříznivě ovlivňovat celý chod našeho města. Snižuje se spotřeba vody a tím stoupají provozní náklady na jeden kubík vody, snižuje se celková koupěschopnost, což má neblahý vliv na obchod a služby. Malý počet obyvatel je hlavním důvodem, že nemáme lékárnu, lékaře apod. Zastavení klesání počtu obyvatel Černovic a jeho postupné navyšování je podle mého názoru dnes tím největším úkolem, vše se mu musí podřídit. Pokud se nám to v brzké době nepodaří, bude mít do budoucna problém s financováním také škola, pošta, budou zavírat obchody a restaurace a budou dále klesat ceny našich domů a bytů. Jediným lékem na tento problém je zajištění dalších pracovních příležitostí a zajištění dalšího bydlení, především výstavbou nových bytů.

Nové pracovní příležitosti mohou vzniknout především v areálu ozdravovny, který je vhodný pro stavbu sociálního, zdravotního nebo školského zařízení. Další příležitosti budou vznikat výstavbou nových závodů v průmyslové zóně, kterou musí město urychleně připravit. Paní učitelka Svadbová nás v páté třídě učila, že rozvojové země především v Africe jsou

chudé, protože nedokážou vyrábět výrobky a jsou schopny vyvážet pouze suroviny. To samé platí pro naše města a regiony. My máme kromě čistého vzduchu, čisté vody a krásné přírody, maso, mléko, ovoce a zeleninu v čele s bramborami a především kvalitní dřevo v našich lesích. Jen nepatrná část z tohoto je v Černovicích zpracovávána. Myslím si, že potravinářská a dřevařská výroba by mohla u nás do budoucna více zakotvit. Zvláště když výroba potravinářských výrobků je většinou náročná na spotřebu pitné vody, což potřebujeme pro snížení provozních nákladů na jeden m³ vody a pro přijatelnou cenu vodného a stočného pro naše domácnosti.

Petr Kovanda

Funerální památky v Černovicích a okolí 8.

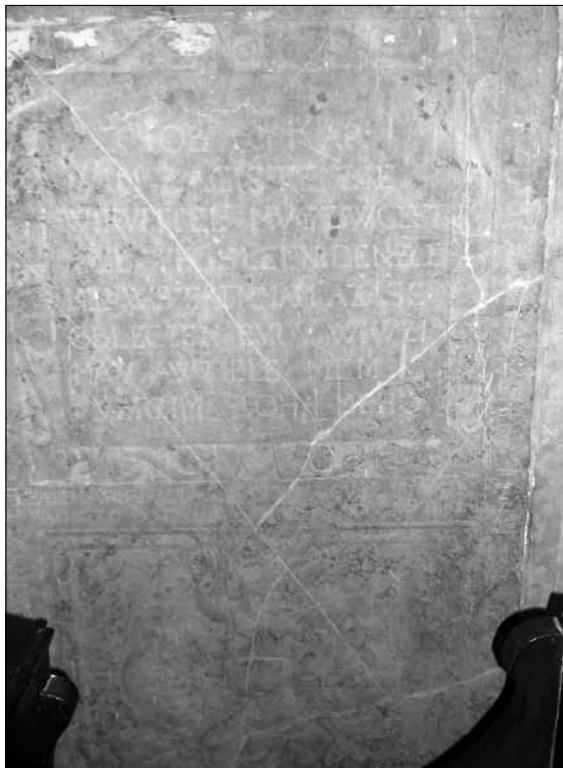
Radenín

Jak jsem se v minulém čísle časopisu Černovicko zmínil, nachází se v obci Radenín kostel sv. Markéty připomínaný již roku 1369 jako farní, s mnoha náhrobky bývalých majitelů panství. Při vstupu do kostela se vpravo od vchodových dveří nachází jeden znakový náhrobek, vlevo od vchodových dveří v kněžišti dva figurální náhrobky. Naproti nim, rovněž v kněžišti se nacházejí další dva figurální náhrobky. Náhrobky byly v minulosti s největší pravděpodobností zapuštěny v podlaže o čemž svědčí jejich značná ošlapanost a v dů-

sledku toho nečitelnost textů a identifikace erbů. V neznámé době byly náhrobky z podlahy vyzdviženy a zasazeny do obvodové zdi, přičemž bylo postupováno zcela neodborně. Současně s vymalováním kněžiště byly obvodové nápisy zabíleny.

Vpravo od vchodu do kaple sv. Barbory je umístěno dalších pět náhrobků. Také ty byly v minulosti pravděpodobně v podlaze a později vy-

zdvíženy a umístěny na obvodovou zeď chrámové lodi. Svědčí o tom rovněž jejich značné ošlapání. První z nich je figurální s postavami tří dětí a nečitelným textem.

Vpravo od něj se nalézá textový náhrobek, částečně zakrytý kostelní lavicí, v jehož horní polovině se nachází špatně čitelný text a v dolní polovině erb. S určitými problémy lze přečíst text po obvodu náhrobku.

LETA PANE MDCXXII
XXVI DNE MESICE MAGE
TOTIŻ CZTWRTEK DEN PAMATI
BOZIHO TELA ZIWOT SWVG GEST DOKONALA
... ASTAWACZOWA NA RADENINE CHAUSTNIKU A
... NEMAGICE WIEKU SWEHO ...

Rok a den úmrtí (26.5.1622) tak ukazují, že se jedná o náhrobek Elišky Homutové z Harasova rozené z Cimburka.

Vedle tohoto náhrobku se nachází další textový náhrobek s textem umístěným v horní polovině a s erbem v polovině dolní, rovněž částečně zakrytý kostelní lavicí. Jedná se o náhrobek s nejčitelnějším textem.

HIC IACET ILINA DNA DNA
SUSANNA BARONISSA CERNINA
NATA HOMUTIANA DE HARRASOW
DNA IN RADENIN CHAUSTNIK
MITROVITZ ET COSTENBLAT OBIIT
XXII.FEBR.ANNO MDCLIV
REQVIESCAT IN PACE PER MISERI
CORDIAM DEI DIC LECTOR

Z textu je patrné, že se jedná o náhrobek Zuzany Černínové z Chudenic rozené Homutové z Harasova († 22. 2. 1654), dceru výše uváděné Elišky Homutové.

Tato Zuzana je známa v historii jako statečná a hospodárná žena, která v nejtěžším období svého života, tj. v době třicetileté pečovala o svá panství. Rovněž je známa z korespondence se svým starším synem Humprechtem jako milující matka. Její životopis a korespondenci vydal v r. 1886 Fr. Dvorský.

Z dalšího náhrobku umístěného vedle se zachovala jenom část patřící znaku.

Poslední náhrobek umístěný na této straně byl při zasazování usazen obráceně. Špatně čitelný text nedovoluje identifikaci, ale podle znaku se jedná o některého příslušníka rodu Smrčků z Mnichu.

Jan Podhola

Prázdné místo vedle městského úřadu ... aneb o rodu černovických Hrdličků

Nedávno se mi dostala do rukou stočtyřicetistránková *Kronika selského rodu rolníka Jana Hrdličky z Černovic č. 85 (1660–1953)*, kterou sepsal v letech 1985–1988 Josef Hrdlička. Inspirovala ho k tomu sestřenice Marie Schäfrova, která mu předala některé podklady, nalezené a utříděné příbuzným genealogem Antonínem V. Holešovským (1900–1979) a švagrová Marie Hromadníková, která sepsala pro Rudolfa Melichara osudy jejich rodiny po vyhnání z černovické usedlosti. Navíc byl Rudolf Melichar celoživotním přítelem Josefa a ten tak mohl čerpat i z jeho rukopisných prací. Kronika začíná fotografií prázdného místa po zboření domu roku 1986, které je od té doby průchodem od kostela na tržiště mezi farou a Městským úřadem. Uzavřena je poslední společnou fotografií celé rodiny při pohřbu otce Jana v říjnu 1945. Na statku tehdy zůstal s matkou jeden z autorových bratrů František, narozený 1913. Oženil se v únoru 1949 s dcerou nájemců hostince U Jelínků Marií Slámovou. Jejich osudu je věnována závěrečná část kroniky.

První Jan Hrdlička se přizemnil do Černovic z Pacova jako 19letý švec roku 1686, stal se hrnčířem na Pršíně a řemeslo pokračovalo v dalších generacích. Až Jan, narozený 1775, se usadil na náměstí v č. 96 a byl zámožným měšťanem a šenkýřem v zájezdní hospodě. Jeho nejmladší syn Antonín, narozený roku 1811 a také hrnčíř, se roku 1834 přizemnil do přízemního domu č. 85. Dům spolu s celým městečkem v roce 1857 vyhořel a Antonín postavil nový dům patrový, jako stavěli všichni ostatní, mezi farou a brankou do Táborské ulice. Syn Jan, který se stejně jako otec oženil s nevěstou z rozvětveného černovického rodu Matyášků, byl pekařem a hospodářství značně rozšířil. Další Jan Hrdlička (1874–1945) dům a hospodářství od začátku 20. století modernizoval, také za pomoci věna nevěsty Marie Holoubkové, která se přivdala z Okrouhlé Radouně. Modernizoval i město, byl v letech 1908–1912 radním a mezi lety 1921 a 1925 starostou, za něhož byla zavedena elektrina a telefon, upraven potok. Manželům se narodilo 10 dětí, z nichž 3 zemřely malé. Zůstala nejstarší sestra Marie a 6 bratrů. Marie se vdala za příručího Miroslava Nováka, příbuzného majitele obchodu u Nováků. Zařídili si obchod ve Zbirohu, muž však brzy roku 1941 zemřel a obchod převzal vdovin mladší bratr Jiří Hrdlička. Jako všude, o obchod roku 1948 přišli a Marie

byla zaměstnaná jako obsluha své bývalé benzinové pumpy. Roku 1956 byla odsouzena za nedovolené použití naftových poukázek a ve věznicích prožila půldruhého roku a pak pykala jako dělnice. Obojí podlomilo její zdraví. Druhý syn Jan zemřel 17letý, když roku 1926 po úrazu nohy podlehl v jindřichohradecké nemocnici tzv. kostižeru. Třetí Karel se vyučil prodavačem a uchytil se na dlouhou dobu v předních pražských obchodech. Po svatbě s dcerou z vinohradské obchodnické rodiny Kohoutů záhy onemocněl a 15 let prožil s těžkým postižením a potom roku 1964 život dobrovolně ukončil. Čtvrtý Jiří, narozený 1915, se také vyučil prodavačem a působil v několika obchodech po celých Čechách, nakonec byl vedoucím vyvlastněného obchodu své sestry ve Zbirohu, kde se hned po válce v listopadu 1945 oženil s plzeňskou učitelkou. Obchod převzal Kovomat a Jiří po pracovním úrazu přešel v roce 1952 do vedení účtárny n.p. Zbirovia. Tam se udržel do roku 1969, kdy nebyl po sovětské okupaci kádrově prověřen a skončil jako dělník. Podařilo se mu ale brzy získat místo obchodního zástupce v Potravinách Rokycany, kde působil i v důchodu. Nakonec byl ještě dlouho vrátným na Státním statku tamtéž, sloužil i ve svých 73 letech. Nejmladší syn Jaroslav (1918–2006) vystudoval postupně na různých místech (Mělník, Brno, České Budějovice, Tábor a Praha) obchodní akademii i technickou průmyslovku a stejně tak byl na různých místech zaměstnán v kancelářích. To převážně v ČKD a v Praze, kde se oženil roku 1946. Manželství se nevydařilo, po rozvodu se oženil s podobně rozvedenou příbuznou Janou Cíchovou, dcerou sestřenice Marie Schäferové. Také on ještě po sedmdesátce manuálně pracoval v ČKD Praha a na víkendy zajížděl do rodných Černovic upravovat vilku, kterou si manželé na stáří koupili roku 1986. Roku 1907 prvorozený Josef o svém životaběhu napsal velmi podrobně a poutavě. Po studiu na reálce v Táboře šel na přírodovědeckou fakultu Karlovy univerzity do Prahy. Oba obory – tělesná výchova a zeměpis – se mu staly celoživotním koníčkem a v obou vynikal. Cestovat začal už jako mladiček po maturitě a využil každé příležitosti k poznávání celé Evropy. Jedna z prvních cest byla společná s jiným celoživotním černovickým kamarádem Pavlem Janečkem (starším), na kolech projeli severní Rakousko. Hodně se věnoval lehké atletice, gymnastice, šermu, jízdě na koni, košíkové, odbíjené, tenisu a lyžování. Měl i hlubší kulturní zájmy, hrál divadlo, zpíval v mužském sboru, nakupoval obrazy od přátelených malířů, hrával na housle v symfonickém orchestru. Přitom každé prázdniny o žních přijížděl pomáhat rodičům. Začal učit v Kutné Hoře,

přes brněnskou reálku pokračoval do bučovické a od září 1937 zakotvil na gymnáziu ve Vyškově. Za války byl jako svobodný různě překládán, třeba až do Třebíče, nakonec se znovu dostal do Kutné Hory na Lindnerův učitelství. Po válce se do Vyškova vrátil a ve 40 letech se roku 1947 oženil se svou bývalou žačkou a kolegyní. V roce 1950 byl při komunistických čistkách propuštěn z gymnázia kvůli „nedůvěře“ a školní úřady ho šikanovaly, takže učil na měšťance ve vesnici, na střední zemědělské i učňovské škole. Manželka Zdenka stále na osmiletce. Pochopitelně se to podepsalo na jeho zdravotním stavu včetně nervové soustavy a přivádělo ho do různých nemocnic a lázeňských zařízení. Kroniku ale ještě stačil dopsat a uvést v ní zápisy o třetím z celoživotních kamarádů-vrstevníků Rudolfovi Schönbachovi. Nakonec předal slovo své švagrové, která vylíčila poslední chvíle rodu v Černovicích. Syn František byl od dětství vychováván jako nástupce na statku, vychodil jednoroční rolnickou školu, prošel praxí na několika velkostatech a vrátil se domů, aby pomáhal rodičům. Po smrti otce se ujal hospodářství a vedl ho sám s matkou, jednou služebnou a čeledínem. Po provdání přibyla manželka. ONV v Kamenici však vyhodnotil rodinu jako kulackou a otce už dvou synů Františka bez příčiny v roce 1951 odsoudilo na 6 týdnů nucených prací ke stavbě strojů ve Žďáru nad Sázavou. Mezitím zemřela matka a manželka zůstala na hospodářství sama. Po návratu nutili funkcionáři MNV (Drbal, Urbanová, Košický a Houser) Františka ke vstupu do JZD a když nakonec podlehl a souhlasil, ONV ho odmítl a nechal v roce 1953 odsoudit jako sabotéra a neplníče dodávky lnu. Měl být vězněn půl roku, vystěhován z Černovic s propadnutím majetku, zákazem pobytu v okrese a zbavení volebního práva. Během jednoho dne byl majetek spoustou lidí rozkraden, dobytek odveden a stroje odvezeny. Manželé byli SNB donuceni se druhý den vystěhovat do chudobince v Kamenici nad Lipou. Další den za nimi poslali funkcionáři auto s nejnutnějším vybavením a obě děti, které zatím byly u sousedů Pivoňkových. Ubytování dostala rodina ve dvou místnostech na okraji tehdy okresního města a další den musil manžel nastoupit trest v Jihlavě. Přes Pankrác doputoval do jáchymovských dolů a tam pracoval více než půl roku. Manželku s dětmi podporovala malými příspěvky celá zbývající rodina Hrdličků i její bratr Václav. Po návratu našel František zaměstnání na pile, prokurátor ale nařídil vystěhování z okresu. Oba našli zaměstnání na státním statku u Telče, pak v Červené Řečici a nakonec v Batelově. Roku 1959 se odhodlali odejít do severočeského pohraničí,

František byl kočím na státním statku v Krásném Dvoře, kde si koupili laciný domek a Marie vedla prodejnu Jednoty v Brodčích, vzdálených 3 km. Tam se dožili důchodu a přestěhovali se před rokem 1985 do většího domku v Kadani. Oba přes zdravotní problémy i tehdy ještě pracovali, on jako hlídač v tušimické elektrárně a ona jako šatnářka v hotelu.

Kromě životních osudů jedné z významných černovických rodin obsahuje kronika i mnoho zajímavých údajů z topografie a dějin města, popsaných přímým svědkem. Je důležitým pramenem, stejně jako už známé kroniky či vzpomínky. Zachovala se díky přátelství autora s jinou významnou rodinou Hromadníkových, jimž je připsána.

Jiří Turek

Zprávy ze základní školy

Ve školním roce 2016-2017 navštěvuje školu 163 žáků. Do první třídy nastoupilo 20 prvňáčků.

Mateřskou školu navštěvuje 62 dětí.

Cyklokurz 8. třídy

Ve dnech 11.–13. září jsme se vydali na Třeboňsko. Abychom to neměli tak jednoduché, jeli jsme na kolech. Pan ředitel nám tvrdil, že pojedeme po samých rovinkách, ale nakonec se z toho vyklubaly obří kopce. Cel-

kově jsme ujeli kolem 150 km. Do prvního kempu jsme dorazili okolo 7 hodin večer. Po příjezdu jsme postavili stany, poté nám paní učitelka Brožková udělala výborné kuřecí steaky a šlo se spát. Druhý den jsme ujeli plánovanou trasu a dorazili do druhého kempu. Byl o poznání lepší, hezčí a obsluha byla velmi příjemná. Všichni jsme se dobře najedli, vykoupaní, užili si na šlapadlech a loďkách, zahráli si volejbal a večer různé hry na krásné terase. Třetí a poslední den byl náš výlet zakončen snídaní, koupáním a vyjeli jsme k domovu. Cesta byla náročná, ale protože jsme měli motivaci dojet domů, zvládli jsme to všichni. Nikdo se nezranil, až na nějaké to píchlé kolo. Počasí nám také přálo, možná bylo až příliš horko. Doprovod nám tvořili naše paní třídní učitelka Tereza Brožková, pan ředitel Robert Štefánek a pak Matěj Mazanec a s doprovodným vozidlem Dan Mazanec. Maskota nám dělala krásná fenka Riki. Až na ty “rovinky“, se nám to mooooc líbilo ☺.

Denisa, Sára a Venda z 8. třídy

Dopravní den v Pelhřimově

Žáci ze čtvrtého ročníku byli 3. října v Pelhřimově na dopravním hřišti místní autoškoly. Nejdříve byli poučeni o bezpečnosti na silnici, zopakovali si značky a pravidla silničního provozu. Poté se přesunuli na samotné hřiště, kde si otestovali své znalosti a vyzkoušeli si svoji zručnost a dovednost při jízdě na kole. Na jaře si tuto akci zopakují a domů se vrátí se svým prvním řidičským průkazem.

Lenka Vacířová

Exkurze do Moravského krasu

Dne 26. září se 7., 8. a 9. třída zúčastnila exkurze do Moravského krasu, byl to spíš turistický výlet za poznáním naší přírody. Při prohlídce Punkevních jeskyní jsme se dostali i na dno propasti Macocha, kterou jsme si nakonec prohlédli i z obou horních vyhlídek. Macocha se nám moc líbila, i dvě krásná jezírka, která se nacházela na jejím dně. V jeskyních jsme se kochali krásnou krápníkovou výzdobou, kterou tvořily stalaktity, stalagmity a stalagnáty. Ke konci prohlídky jsme nastoupili do lo-

děk, které nás vezly po říčce Punkvě. V některých místech dosahovala hloubka vody až 50 m. Po cestě zpět domů jsme se zastavili v obci Křtiny navštívit nádherný barokní kostel Panny Marie. Křtiny jsou považovány za vstupní bránu do střední části Moravského krasu a patří k významným evropským poutním místům. Tento výlet se nám moc líbil.

Klára a Anna z 8. třídy

Projektový den na SOU a SPŠ

V pondělí 3. října se 9. třída zúčastnila projektového dne na SOU a SPŠ Pelhřimov. Každý žák měl možnost navštívit 2 různá stanoviště (podle své volby), kde se seznámil s různými obory, které pelhřimovská škola nabízí. Na některých stanovištích si žáci mohli i sami zhotovit nějaký výrobek.

Mgr. Petra Kubešová

Projektový den ochrany člověka

Ve středu 19. října 2016 jsme pro děti z 1. stupně opět přichystali projektový den Ochrany člověka za mimořádných okolností, Požární ochrany a Praktické první pomoci. Žáci se učili volat na čísla záchranného systému, dozvěděli se, v jakých případech jim záchranáři, hasiči a policisté mohou pomoci, co zvládnou sami, jak se mají připravit na evakuaci...

Součástí projektového dne byla soutěž v praktické první pomoci, letos doplněná dvěma hasičskými stanovišti. Hasiči František Vejda, David Štěpán a Tomáš Pařízek na svých stanovištích učili děti, jak na sobě uhasit hořící oděv, jak správně rozdělat a uhasit oheň, jak na sebe upozornit, zůstanu-li v hořící budově a spoustu dalších užitečných věcí.

Další tři stanoviště byla záchranářská. Děti se snažily zachránit člověka v bezvědomí, krvácejícího, se zlomenou rukou, s popáleninou, s krvácením

z nosu nebo s otřesem mozku. Průběh ošetřování sledovali, opravovali, učili, vysvětlovali, ale také chválili: Bc. Lucie Vachtová z JIP interních oborů z Nemocnice Pelhřimov, členové záchranné služby Kraje Vysočina Jana Hálová, DiS. a Zdeněk Páral a vedoucí lékařka záchranné služby Jihočeského kraje MUDr. Vendula Mazancová. Zraněné sehráli členové zdravotnického kroužku Adéla Jiráková, Vanesa Kubů, Sabina Vachtová a Vojtěch Mazanec.

Hasiči i záchranáři přišli ve svém volném čase a bez nároku na odměnu. Velmi jim tímto děkujeme.

Pár dojmů z 5. třídy:

ÚŽASNÝ.

Dnešní den byl dobrý. Nejvíce se mi líbilo, když jsme byli u spáleniny, protože jsme se hodně smáli.

Hasiči nás zkoušeli, jestli umíme rozdělát a uhasit oheň. S paní učitelkou Kokšteinsonou jsme probírali hasicí přístroje. Dostali jsme dvě pochvaly.

Dnešní den byl super! Nejvíce se mi líbilo, jak jsme probírali evakuaci. Ale jinak se mi líbilo všechno, protože jsme se neučili.

Bylo to moc pěkné, ale taky těžké. Naší skupině to celkem šlo. Masáž srdce mi šla podle mě nejlíp.

Mgr. Jana Nováková

Školní družina – školní rok 2016/17

Letošní celoroční program ŠD má název „S knížkou v ruce po celý rok“. Každý měsíc se děti seznámí se svými oblíbenými knižními hrdiny a samy si uspořádají výstavy knih.

V září jsme se s „Krtčkem“ vydali opékat buřtíky a budovat v lese domečky z přírodnin.

V říjnu jsme strávili příjemné hudební odpoledne s klienty „Domova Kopretina“.

Také nás přišly navštívit děti z MŠ, které společně s dětmi ze ŠD vytvořily velký plakát Cipíška.

Marcela Vránková a Jaroslava Seidlová

Podzimní přírodou

Třetí říjnovou sobotu vyrazilo celkem 47 účastníků na tradiční procházku Podzimní přírodou pořádanou Pionýrskou skupinou Svidník. Na trase bylo připraveno několik úkolů zaměřených na přírodu a ekologii, které pochodníky zavedly až pod vrch Svidník, ke Krásné vyhlídce. Mezi plněním jednotlivých úkolů ještě stihli účastníci posbírat odpadky kolem sebe a pomohli tak přírodě před zimou trochu uklidit. Odměnou pro všechny byl opečený buřtík a krásný výhled na Černovice oblečené do barev podzimních.

Děkujeme všem zúčastněným, moc nás těší, že i některé z našich menších aktivit pomalu začínají získávat vaši přízeň!

Za PS Sylvie Horáková

Přednáška v mateřské škole

Dne 3. října 2016 se v mateřské škole uskutečnila přednáška, či spíše rozprava o předškolní výchově s Mgr. Karolinou Mairychovou. Paní Mairychová v Táboře založila jesličky a školku Mufík dětem vedenou v duchu Montessori výchovy.

Předmětem diskuse byla především řešení technických a organizačních záležitostí (např. dodržování školního řádu a režimu dne). Ukázalo se, že celá řada problémů je obdobná ve státní i soukromé školce a lze je podobně řešit – v souladu se zákony a vyhláškami, zároveň smysluplně a s ohledem na fungování celého kolektivu.

Montessori přístup je založen na „svěření důvěry“ dítěti. To je podle doktorky Montessori (která dala mateřským školám mimo jiné i menší velikost nábytku) v předškolním období schopné rozhodovat o tom, co chce dělat, jakým způsobem a jak dlouho. Zároveň ale umí a chce respektovat přání a hranice ostatních lidí. Pedagog jej provází, využívá přirozených „citlivých období“ k různým aktivitám, připravuje prostředí a tím podporuje „absorbující duch“, tedy speciální způsob myšlení, který rozvíjí kreativitu, chuť se neustále dozvídat a považovat učení za hru i praktickou věc pro celý život. Podle mého názoru lze z tohoto přístupu načerpat inspiraci a pozitivní energii pro práci s dětmi, která je sama o sobě náročná. Velký obdiv všem, kteří se jí věnují!

Mgr. Blažena Baštová

Stíny - Příspěvek PČR Kamenice nad Lipou

- Jaké bylo v obci Dobešov v měsíci září zjištění majitele dodávkového automobilu, který chtěl v ranních hodinách odjet do zaměstnání, když mu neznámý nenechavec svým jednáním u tohoto odstaveného automobilu před domem z palivové nádrže odčerpал 30 litrů nafty a způsobil mu tak škodu přesahující částku 800,- Kč. Policisté událost šetří jako přestupek proti majetku.
- Začátkem měsíce října se ve výchovném ústavu v Černovicích dopouštěla akrobatických kousků chovanka ústavu, která využila nezajištěného okna a svévolně tak opustila zařízení ústavu. Své vydobyté svobody si moc dlouho neužila, při následném provedeném policejním opatření byla vypátrána policisty v m.č. Benešov a předána zpět pracovníkům ústavu.
- V měsíci říjnu v časných ranních hodinách dostal dosud neznámý zloděj chuť na tabák, který se snažil obstarat zřejmě nejen pro vlastní potřebu. Za užití přinesené sekery se vloupal do benzínové čerpací stanice Euro Oil. V objektu při svém neurvalém chování odcizil větší množství cigaret různých značek a také finanční hotovost. Svým jednáním tak způsobil škodu více jak 50 000,- Kč. Policisté věc zadokumentovali a zahájili úkony trestního řízení pro trestné činy poškození cizí věci a krádež.
- Při prováděné namátkové silniční kontrole v měsíci říjnu překvapili policisté v Černovicích řidiče osobního automobilu, který si před jízdou přihnul ze špatné láhve. Při provedené orientační dechové zkoušce u něho byla naměřena hodnota 0,70 ‰ alkoholu v krvi. Dále bylo zjištěno, že vozidlo řídil v době platného zákazu řízení motorových vozidel. Za své opakované jednání může být řidič potrestán finančním postihem, propadnutím osobního automobilu, v krajním případě odnětím svobody až na tři léta.
- Průběžně a namátkově policisté provádějí v rámci dohledu nad BESIP kontroly řidičů motorových vozidel, kdy jako nejčastější prohřešky bývají zjištěny nedostatky v užívání bezpečnostních pásů a celkový technický stav provozovaných vozidel.

D. Švéda

„DEN STROMŮ“ – 20. října 2016 ZŠ speciální a Praktická škola Černovice

Tak jako každý školní rok, tak i ten letošní, jsme si naplánovali nějakou „novinku“ v naší činnosti – a tou jsou celoškolní projektové dny, spojené s ročními obdobími (Podzim – Den stromů, Zima – jenom tak..., Jaro – Den Země, Léto – Den prázdných tříd) a hlavně – s výukou v přírodě ☺.

Ten podzimní den máme za sebou – realizovali jsme ho „Týdnem stromů“, který probíhal ve školní družině – žáci malovali, sbírali přírodniny, ze kterých potom vytvářeli různé výrobky, zdobili „družinový strom“, vařili jablečno-švestkový kompot, v kroužku rukodělných činností šili filcové listí, soutěžili – zkrátka dělali vše, co nějak souvisí se stromy a přírodou. K akci školní družiny se připojila i I., II. a VI. třída.

Vše vyvrcholilo 20. října celoškolním projektovým dnem. III. třída připravila pro všechny žáky školy v černovické oboře (za zámeckým rybníkem) bohatý celodenní program. Dopoledne (9:00 – 11:45) jsme plnili na celkem devíti stanovištích různé úkoly – pohybové (chůze po starém kmenu, házení na cíl šiškou, bludiště, slalom mezi stromy, listovaná – plnění pohybových úkolů spojených se sbíráním listů po vyznačené cestě ...),

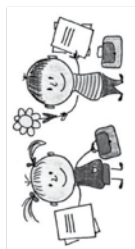
výtvarné a dovednostní („rybolov“ – tůňka je ovšem hodně zarostlá ☺, housenka z listů, návrh obory z přírodnin, barevné otisky listů,...), úkoly spojené s rozvojem rozumového a smyslového vnímání (ochutnávka ovoce a zeleniny, třídění přírodnin, hledání určených rostlin, poznávání živočichů, co do přírody nepatří,...). Při plnění úkolů celé dopoledne velice rychle uteklo a pořádně nám vyhládlo.

Odpolední program (13:00 – 15:00) byl ve znamení vyhodnocení nejlepších návrhů obory, „dlabání“ obřích dýní, opékání buřtů a jablíček na ohýnku – žáci si museli dojít na dřevo, najít pruty na opékání, připravit oheň – samozřejmě s pomocí pedagogů a hlavně se vzájemnou pomocí – starší mladším, šikovnější těm méně šikovným. A protože k ohýnku patří kytara a písničky, tak i my jsme si zazpívali...na konec, jako správní „zálesáci“, jsme řádně uhasili ohýnek a uklidili po sobě. Celý den utekl jako voda, i počasí se umoudřilo, nepršelo a odpoledne vykouklo na chvilku i sluníčko ☺.

Tolik tedy o našem projektovém týdnu a dnu. V naší škole se ale pořád něco děje – s aktivitami naší školy se můžete seznámit na školních webových a facebookových stránkách. Tam také najdete bohatou fotodokumentaci nejenom ze Dne stromů.

L. Miková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SPECIÁLNÍ A PRAKTICKÁ ŠKOLA ČERNOVICE
DOBEŠOVSKÁ 1, 394 94 ČERNOVICE

ZVE NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

13.12.2016

OD 8:00 DO 15:00

...UČÍME SE

...BAVÍME SE

...HRAJEME DIVADLO

...CVIČÍME A SPORTUJEME, CHODÍME DO PŘÍRODY
...JEZDÍME NA VÝLETY, DO DIVADLA
...POŘÁDÁME RŮZNÉ CELOŠKOLNÍ A TŘÍDNÍ AKCE, AKCE ŠD
...VÍCE NA WWW.ZSS-CERNOVICE.ZPRAVODAJ NEBO NA FB
STRÁNKÁCH ŠKOLY. A NEJVIŠE PŘÍMO U NÁS VE ŠKOLE
TĚŠÍME SE NA VÁS :-)

PO CELÝ DEN VÁNOČNÍ VÝSTAVA VÝROBKŮ ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY A KLIENTŮ DOMOVA KOPRETTINA

Zahradní slavnost 2016

**díky trpělivým
zákazníkům**

Program Zahradní slavnosti Výchovného ústavu byl letos tak pestrý, že si každý návštěvník určitě vybral. No posuďte sami – pěvecké vystoupení našich dívek, módní přehlídky s aukčním prodejem, ukázky mimoškolní činnosti, výstavní a prodejní stánky, vystavená zahradní technika, dětský herní koutek s dárky od sponzora pana Dundra, skákací hrad, koňské spřežení a traktor k osedlání, ukázka výcviku psů. A hlavně prodej znamenité zeleniny. K tomu všemu výborné občerstvení i s nealko koktejly. Sluníčko svítilo celý den, tak co si přát víc!

Příští rok otevřeme areál ústavní zahrady podesáté (za akcí „Černovicko se baví“ tedy o rok pokulháváme 😊), proto přeji všem zaměstnancům, aby jim vydržely síly.

d. s.

Černovická kopaná za německé okupace

Do článku k 80. výročí černovického fotbalu v roce 2009 jsem napsal větu: „Pravděpodobně v létě 1940 zde sehrála zápas slavná Viktorie Žižkov (1:7), domácí před pěti sty diváky hráli v nových červených dresech se znakem města na prsou.“ Pamětník, tehdy mladičkový Václav Macháček, mne upozornil, že před válkou určitě vzniklo a sehrálo nějaké zápasy družstvo **SK Schönbach**, vybavené patričními dresy. Startovali prý za něj a pak i načerno za SK Černovice asi tři pražští hráči z SK Nusle, kteří posílili úroveň hry a jako odměnu si odváželi nedostatečné potraviny.

Mně se podařilo později objevit v protektorátním tisku (*kurzívou* jsou uvedeny názvy novin) několik následujících zpráv, které snad příhodně obohatí historii kopané ve městě.

Viktoriáni zavítali do Černovic ještě jednou těsně před 15. květnem 1944 a zvítězili 10:1. (Napsal o tom *Polední list*.) Fotbalových zápasů bylo během okupace málo. K oživení soutěží v kopané došlo až v roce 1943, kdy mužstvo SK Černovice startovalo v II. třídě Jihočeské župy footballové. Do té se podle oznámení v novinách přihlásil klub v lednu 1939. *Jihočeská jednota* tehdy o sportovním dění nesouvisle psala. 16. 4. 1943 zveřejnila potrestání SK Černovice za to, že v zápase proti Žirovnici nastoupil kamenický hráč (a zjevně černovický rodák) Josef Brabec. Tím si vykoledoval zákaz hrát 6 měsíců, klub dostal pokutu 100 K a měl zastavenou činnost na 2 týdny, kapitán Nemeškal byl diskvalifikován na 6 týdnů. Zápas se Žirovnici byl komtumován na 0:3 a s Kamenicí, od které pocházelo udání, prohrály tehdy Černovice 5:2. V srpnu „za nesportovní chování v kabině rozhodčího při zápase s SK Planá“ byl J. Vršecký diskvalifikován na 6 týdnů a kapitán J. Kubík dostal přísnou důtku. 17. září 1943 zaznamenaly tytéž noviny prohru s Kardašovou Řečicí 5:0 a v prvním kole dorostenecké soutěže skreč 3:0 se Slavií Tábor. Soupeř nepřijel a dostal pokutu 30 K a musil zaplatit domácím výlohy 86,60 K. V květnu 1944 byl potrestán hráč SK Černovice Fr. Kovář přísnou důtkou stejně jako B. Černý v říjnu. V srpnu 1944 Jiří Hofman dostal zákaz činnosti na 4 měsíce a klub pokutu 50 korun „za nedostatečnou pořadatelskou službu“. Odvolání bylo sice v říjnu odmítnuto, ale Žirovnice měly za trest zaplatit Černovicím 35 K. Soutěž skončila 30. října, kdy „SK Jindřichův Hradec, vítěz II. třídy, rozdrtil SK Černovice 10:0, přes to, že nastoupil s 5 náhradníky. U hostů uspokojila jedině obrana ... dobře řídil rozhodčí

Sláma“. Další soutěže se nekonaly, přispělo k tomu i omezení vlakového spojení. „Podzimní hry ve skupinách“ měly být náhradou, Černovice měly hrát přátelské zápasy v pacovské skupině s Bradáčovem, Cetorazí a Maratonem Pelhřimov. Dál se však žádné zápasy neuskutečnily. Sportovní klub obnovil činnost po válce a na podzim 1945 *Jihočech* zaznamenal, že fotbalisté porazili doma Horní Cerekev 1:0 a prohráli v Žirovnici 3:0.

Jak neobjektivní a fandovsky zaujaté komentáře jednotlivých dopisovatelů do novin byly už za první republiky, dokládají jiné dvě nalezené zprávy. Podle zdejších novin jsem uvedl o prvních zápasech Sportovního klubu Černovice v roce jeho založení 1929: „Následovalo 7. července, znovu na tržišti s telegrafním sloupem uprostřed hřiště, první vítězství s Kamenicí 3:1 a 21. července po vítězném utkání s Pacovem 3:2 taneční večírek v hostinci Na Radnici.“ Dopisovatel *Národní politiky* v čísle ze 24. července výsledek obrátil a označil výkon hostujících při sportovní slavnosti v Černovicích u Tábora jako „exhibiční ve všech řadách“! *A Polední Večerní list* dokonce napsal, že „Hosté předvedli exhibiční hru ve všech řadách. Malé rozměry hřiště a nadšená hra domácích znemožnila jim docílit většího score.“ Nejspíš oba dopisovatelé byli z Pacova!

Jiří Turek

Setkání bývalých fotbalistů a funkcionářů

Vzhledem k tomu, že náš život zvláště v pozdějším věku stále rychleji ubíhá, uspořádali místní fotbalisté v salonku hotelu Mlýn před černovicovou poutí „přátelské posezení“ bývalých fotbalistů a funkcionářů TJ Sokol Černovice. Jednalo se o neformální besedu bez předávání jakýchkoliv medailí, uznání či pamětních listů. Všichni byli rádi za to, že po dvou letech, naposledy při oslavě 85. výročí založení fotbalu v Černovicích v listopadu 2014 se opět vidíme a máme možnost u pěnivého moku zavzpomínat na mládí a kolektivní hru zvanou kopaná. Na setkání přijeli např. bývalí fotbalisté Oldřich Kalina z Kralup n/Vltavou, Ladislav Chyška z Chrudimi, František Holický ze Slatiňan, Josef Šonka z Prahy, Miroslav Kotek z Děčína, Vlastimil Soukup z Hradce Králové a Václav Macháček ze San Franciska, ležícího na západním pobřeží USA a další, dříve narození fotbalisté z Černovic a okolí. Vzpomínalo se na Oldřicha Brabce ml., Jana Plášila, Ladislava Martinička, Jaroslava Krýsla a Václava Dvo-

řáka, kteří naše řady opustili právě v posledních dvou letech. Nejstarší mezi účastníky byl 86letý Václav Macháček, majitel objektu s černovickou drogerií, který hovořil o černovickém fotbale čtyřicátých let, kdy byl jedním z jeho aktérů. Ze zajímavého vystoupení jsme se kromě jiného dozvěděli, že v letech 1936-37 se vedení SK Černovice nepohodlo se svým dlouholetým mecenášem a členem výboru Václavem Schonbachem, majitelem kožedělné provozovny za vlakovým nádražím, který si založil své vlastní mužstvo SK Schonbach, hrající v bílých tílkách s nápisem provozovny. Již v té době měli Černovice dvě fotbalová mužstva dospělých. Roztržka však neměla dlouhého trvání. Náš host Václav Macháček z té doby zmínil i černovickou tzv. „ptačí obranu“ – v brance chytal Straka, předním v obraně hrál Kafka a Brabec. Po černovickém tržišti za hasičskou zbrojnicí v přátelských utkáních hrál fotbal i Josef Hronek, bývalý hráč Sparty Praha, příbuzný Tetivových z Dobešovské ulice hrající též za národní mužstvo ČSR.

Při loučení jsme si slíbili, že naše setkání bude mít pokračování za dva roky. Poté v roce 2019 bychom rádi společně oslavili 90. výročí vzniku kopané ve městě. Svě vzpomínky na dorosteneckou kopanou do té doby opráší a na dalším setkání nás s nimi seznámí František Holický, bývalý dorostenecký fotbalista Spartaku Sezimovo Ústí, který to dotáhl až k dorostenecké reprezentaci ČSR, o čemž mnoho obyvatel našeho města zřejmě nemá vůbec tušení. Společné foto ze setkání zhotovil Matěj Holub.

P. Podskalník, sekretář kopané

Životní výročí sportovců

*Dne 22. prosince 2016 se dožívá významného
životního jubilea 50 let věku*

Blažej Bíro

*dodnes aktivní fotbalista našeho mužstva,
dojždí za černovickou kopanou z Pelhřimova.*

*Dne 30. prosince 2016 se dožívá významného
životního jubilea 50 let věku*

Pavel Větrovský

*bývalý fotbalista, člen fotbalového výboru,
dlouholetý správce fotbalových kabin.*

*Vše nejlepší ke krásnému kulatému životnímu jubileu, štěstí, zdraví
a pohodu přejí spoluhráči a příznivci černovického fotbalu.*

Zprávičky z mateřské školičky

Léto uteklo jako voda, letní prázdniny jsou nenávratně pryč a máme tu září a s ním začátek nového školního roku. V průběhu celého měsíce září se především nově přichodí děti seznamovaly s novým prostředím školky a jednotlivých tříd. Poznávaly nové kamarády, paní učitelky, hračky, postupně se seznamovaly s pravidly společného soužití ve třídě. Ale především si hrály, protože hra je pro děti nejpřirozenější činnost a nejdůležitější pro jejich všestranný rozvoj.

Ve čtvrtek 15. září proběhla v MŠ informační schůzka s rodiči. Rodiče byli podrobně seznámeni se Školním řádem a Režimem dne. Na této schůzce bylo mimo jiné ujednáno, že stávající odpolední režim zůstane beze změny. Dále byli rodiče seznámeni s nabídkou zájmových aktivit (Hra na flétnu, kroužek Jógy, kroužek Pohybové aktivity). Pan ředitel informoval o různých dotačních programech.

Příchod podzimu přivítaly děti z 3. třídy pochodem

do přírody. Jedna skupina dětí připravila trasu s úkoly a druhá skupina se vydala na cestu značenou fáborčky a šípkami hledat a plnit úkoly. Na konci cesty společně všechny děti hledaly ukrytý poklad, který zdárně našly. Společně jsme si upekli buřtíky, které všem moc chutnaly. Mňam.

Začátkem října nás ve školce navštívil pan Daňhel se svým hudebním vystoupením „Drak Karamelák.“ Klobouk dolů pře uměním tohoto pána, který svým programem zaujal všechny děti, které skoro ani nedutaly. Zapojil do svého vystoupení nejen děti, ale i paní učitelky. Všichni jsme pomáhali vytvářet děj pohádky, protáhli jsme si tělo, polechtali bránice a naučili jsme se i písničku. Zkrátka opravdu povedené vystoupení.

Měsíc říjen se nesl v duchu tvoření. Podzimní příroda k tomu přímo vybízí. Na vycházkách si děti z jednotlivých tříd nasbíraly vše možné, co příroda nabízí: přírodniny všeho druhu – kaštiny, žaludy, šípky, jeřabiny, bukvice..., spadané listí různých tvarů a barev, větvičky apod.

V 1. třídě děti mimo jiné vytvořily sukni z listů pro podzimní vílu, obtiskovaly rozpůlená jablíčka anebo uskutečnily lentilkový pokus.

Děti z 2. třídy vytvářely podzimní panáčky z brambor a přírodnin nebo zvířátka z kaštanů, závěsy z přírodnin, listnáčky, zdobily dýně a mnoho dalšího.

Ve 3. třídě si děti vyzkoušely tvoření z dýní. Největší dýně jsme vydlabali a vyřezali jim obličej, menší dýně děti polepily nebo pomalovaly a vytvořily tak halloweenská strašidýlka. Nasbírané a vylisované listy nalepily na sklenice, z kterých vytvořily lucerničky.

Ve všech třídách děti tvoření bavilo a moc si to užily. Výsledky dětských prací si můžete prohlédnout v šatnách jednotlivých tříd nebo na chodbě před nimi.

Více informací a fotografií naleznete na internetových stránkách školy nebo na nástěnce ve vestibulu MěÚ.

A trocha suché statistiky na závěr – Ve školním roce 2016/2017 je do Mateřské školy zapsáno 62 dětí.

Za MŠ Kamila Pařízková

Nečekaná medaile

Když píšu tenhle článek, tak výsledky závodů jsou již několik týdnů staré. Přesto některé zážitky a prožité chvíle asi nikdy nezapomenu. V letošním roce jsem udělal zajímavou změnu. Začátkem září vždy střílíme v Plzni mistrovství republiky z malorážky a letos hned potom proběhlo AK-mistrovství světa v polské Bydgoszci. A já si vzal tentokrát dovolenou! No co, stejně si to musí nastřílet sami, tak ať se snaží. Sbalil jsem jim fidlátka, tedy mám na mysli patrony, zajistil ubytování a vše předal kolegům Jandovi a Hrádkovi. A já frčel do Španělska k moři.

První výsledky jsem sledoval ještě doma. Petr malorážka vleže – bronz a stříbro (pátek). Další mě ještě stihly na letišti. Petr v polohovém závodě 3x40 ran – stříbro a zlato (sobota). Holky to měly tak napůl. Střílely polohovku 3x20 ran. Šárka zmastila jednu položku vkleče a pak to prý vydřela úžasným ležákem. Z dvaceti ran dvě devítky je fakt dobrý! Katka udělala výsledek v rámci možností, ale Vladčce se moc nedařilo. Trošku víc nervozity a pak je všechno jinak. Tak se snažte a pište, já padám, teda vlastně letím.

V neděli jsem si užíval španělského sluníčka a prosolené vody. Zas to přesolili, nedá se to pít. Pípla SMS. Tak jak? Malorážka 60 ran vleže – Katka 614,4 bodu – 10. místo! No konečně!!! Poslední měsíc jí to vůbec nešlo a byla z toho hodně nervózní. Tak v pravý čas to sedlo. Naopak Šárka s Vladčkou se prý doslova protrápily přes celý závod. U Dominika opět sluníčko a jeho oči dohromady nejdou, tak to taky nevyšlo. Ještě máme další želízka v ohni, ale musel jsem si chvíli počkat. Ležel jsem v písku jak vyvrženej vorvaň a zas to píplo. **Malý holky mají bronz v družstvu!!!** To mě zvedlo! Klárka Zíková a Dominika Jandová střelily na hranici svých osobáků a spolu s Míšou Vlčkovou z H. Cerekvě přestřílely 16 družstev včetně Dukly Plzeň!!! Velká slunná gratulace.

Klára Ziková – bronz na MČR

Vpravo – 3. místo na MČR Dominika Jandová, Michaela Vlčková.

Stříbro z Polska

Tak a co to Polsko? V té době byl Petr ještě na cestě. Bydgoszcz je v severní části Polska 700 km od Plzně, autem bratru 9–10 hodin. Tak šťastnou cestu! Po příjezdu prý skvělý oběd na udržení linie. Všichni čeští střelci strávili noc na toaletách. Tak nám začalo Akademické mistrovství světa!

První závod začal ve středu. Dokonce se nám podařilo přesvědčit náš telefon ke spolupráci s místní hotelovou sítí a mohli jsme závod sledovat on-line. Švýcarská firma Sius totiž tyto velké závody zabezpečuje svojí technikou. Elektronicky snímá každou ránu všech závodníků a přenáší v přímém přenosu do celého světa. Takže my ve Španělsku sledovali, jak Petr v Polsku dělá díru do světa, teda do terče. Začal polohovým závodem z malorážky 3x40 ran, tzv. „eliminaci“, kdy z padesáti střelců postupuje třicet do druhého dne. Postoupil. Byl třetí – 1163 bodů. Střílel pěkně, bez velkých chyb, zítra bude hůř. A bylo! Stejný závod, jen větší nervy. Říká se mu „kvalifikace“ a prvních osm postupuje do finále o medaile. Střel to jako včera a máš to doma!

Tentokrát jsme nebyli u moře, ale u bazénu, abychom chytli přenos. To lehátko se potí asi ještě teď. Petr opět dával pěkný rány, ale průběžně v té první osmičce nebyl. Čtyřicet ran vkleče dopadlo jako včera. Teď vleže a pokud možno bez chyb. V takovémto závodě každá devítka může znamenat ve výsledku i velké rozdíly. 40 ran – 4 devítky. Fajn, to je o bod lepší jak včera, ale je pořád na desátém místě! Tak a teď stoják. Tam je dost soupeřů horších, takže je třeba zachovat chladnou hlavu. První položka byla

Petr Nymburský – stříbro na A-MS Polsko

špatná, rány všude okolo desítky a ne a ne ji trefit. Pak dvě položky zase sedly! Přišel závěr a já už počítal. Číňani chybují, Francouz taky, ale Ind se tlačí nahoru. A Petr pořád desátý, a teď dal osmu! Ještě dvě rány, ty musí!!! být desítky. A taky byly. Tak má dostříleno a musí počkat, až dostřílí všichni. Hele, Angličan klesnul, Francouz taky – Petr

je ve finále!!! Tak to byl závod. Díky vysokému počtu středových desítek postoupil do finálové osmičky a bude střílet o medaili. Musím se jít zchladit do bazénu. A pak, že je střelba nezajímavý sport. Ještě než bude finále, stihnem oběd a pak zpátky k bazénu.

Ve finále střílí osm nejlepších 15 ran vkleče, 15 vleže a 15 vstoje. Zase to má svá přesná pravidla, ale to by bylo nadlouho. Přál bych si, aby byl Petr do pátého místa (ale není to pravda). Chci, aby přivezl medaili!!

Tak kdo tam je?! Dva Poláci. Mají to doma, budou chtít vyhrát. Oba znám, jsou dobří, ale jeden to určitě nedá. Chlápek ze severu – Fin – toho neznám, Thajce ani Korejce taky ne. Tam moc často nejezdíme. Zato Inda znám. Ten jezdí po svět'ákách a i do Plzně zabrousil. Je fakt dobrej a finále umí – abonent na medaili. A kolega Slovák. Aspoň si kluci v kabině můžou pokecat. Pomůže to oběma. Petra taky znám. Trošku. Ve finále se umí zakousnout do soupeře a nedá ránu zadarmo. Zdá se, že s novou ma-lorážkou si začíná rozumět. Jen mám trošku obavy ze střelby vstoje. V základním závodě je špička, ale finále potřebuje trošku vylepšit. Emmons má taky ve finále mezírky.

Tak jdem na to – klečák. První rána trochu utržená a další perfektní. Po patnácti ranách je první. To je mazec... Pěkně se to promíchalo. Tak pojd' na ležáka. Druhých pět ran se trošku rozlezlo, ale pak to zase sehnal všechno dohromady. Po třiceti ranách – to mi hlava nebere – Petr pořád první. Pod ním se to bije mezi sebou, velikost závodu dělá svoje. Za ním je Polák. Ve stoje je lepší, to bude hodně těžké. Tak makej, já fakt chci tu placku, ať je jakákoliv. Ke konci stojáka se už odzadu vyřazuje. Čtyři jsou už venku, medaile jsou skoro dané. Petr je teď na druhém místě, ale nemůže trefit desítku. Vypadnul bronzový Thajec a Petr má jisté **stříbro!!!** Na zlato už nezbývaly síly. Aby ne, za dva dny skoro 500 ran. **Petr Nymburský vystřelil stříbrnou medaili na AK-Mistrovství světa v Polsku.** Byl to jeho životní závod a obrovský úspěch. Jen bych potřeboval sponzora od telefonu, protože gratulace a diskuse ze Španělska do Polska byla celkem obsáhlá.

Zase jsem se rozepsal, tak závěr jen krátce. Je podzim, takže se suneme do tělocvičny. Trénujeme každý pátek od 14 do 17 hodin a kdo má zájem se podívat, bude vítán. Můžete nás sledovat, rozhodně nás nebudete rušit. Naopak jsme rádi, když se o nás zajímáte. Někdy i o trénincích děláme soutěže a obecnstvo by se hodilo.

Přeji opět všem pevnou ruku a jasné oko.

Nymburský

Městská knihovna ČERNOVICE

Z nových knih

Pro dospělé

- Čep J. – Povídky
Mankell H. – O krok pozadu
Navara L., Kasáček M. – A přece budu blízko
May P. – Útěk
Mankell H. – Pyramida
Kubica M. – Andílek
Parkánová-Whitton H. – Jak nemít na pikniku o jeden sendvič míň
Gato M. – Kytičky kolem nás
Roughol J. M. – Povolání žebrák
Bera L. – Nové případy četnické pátračky
Pivodová K. a spol. – Kriminální případy ze Šumavy III.
Müller A. – Štít
Sichinger M. – Poslední šumavská pasťvina
Badger R. – Háčkování pro radost
Krasemann B. – Dárky ze zahrádky
Janáčková L. – Muži chtějí milenky
Janáčková L. – Muži chtějí potvory
Arzmüller B. – Náš domov jako odraz naší duše
Beran L. – Nové případy četnické pátračky
Janáčková L. – Poznej muže beze slov
Winmanová S. – Rok zázraků
Fukala R. – Sen o odplatě
Robb J. D. – Smrtící sliby
Tranová P. L. – Tak vaří Vietnam
Kryštofa O. – Ukrajina v měřítku 1:1

- Cartland B. – Bohatá nevěsta
Hoznauer M. – Cesta do hlubin kanto-
rovy duše
Jedlička I. M. – Červený mustang se
nevrátil
Pavlíček J. – Člověk v drsné přírodě
Machek B., Dolejší M. – Dravec
Mattoni
Bret D. – Édith Piaf
Vondruška V. – jáchymovští démoni
Hiraide T. – Kočičí host
Shipmanová V. – Kouzelný náramek
Vondruška V. – Letopisy královské ko-
mory
Tomášek M. – Krajiny tvořené slovy
Davouze M. – Loď v Bretani
Burnett D. – Mozek sabotér

Pro děti

- Jak to žije na hasičské stanici
Krolupperová D. – Já se nechtěl stěho-
vat
Březinová I. – Eliáš a liška
Březinová I. – Dárek pro Sárú
Martin R. – Dopravní prostředky
Lamková H. a spol. – 4 cestovatelské
příběhy čtyřlístku

Pod stromeček patří kniha

Co číst a nečíst v Černovicích ze současné literatury

Ze současníků psaly o Černovicích a okolí ve dvacátém století tři autorky: Helena Longinová v románech *Proč umírá sánská koza* a *Koncert pod kaštany* (o Benešovu, ve kterém prožila část dětství), Eva Hudečková v románu *Bezhlavá kobyla* (především o Svatavě, kde trávila, rozená Trejtnarová, také část svého dětství u babičky Bendové, rozené Marounkové) a Jana Dohnalová (narozena 1975 v Bohutíně a žijící od školních let v Černovicích) v povídkách s místními hrdiny, ve *Výprávění o chudém básniku nešťastné lásky* a v knížce *Černovický Baťa*. Eva Hudečková dokonce v rozhovoru pro časopis *Blesk pro ženy 2010* prohlásila, že nejkrásnější místa na světě jsou „Černovice u Tábora a Toskánsko“.

Naproti tomu nejen název, ale i poznámka na konci románu Petry Gabrielové-Makoliové *Láska z konce světa*, který vydala Erika Praha roku 2009, hovoří o „malé vesnici Černovice“, kde hrdinka strávila dva týdny prázdnin a našla, snad už zletilá, prvního milovníka. Dějištěm se stal Hotel Mlýn v Černovicích s přilehlým rybníkem a kniha ve stylu červené knihovny je ukázkový kýč. Autorka je vlastním jménem Petra Martišková a narodila se roku 1977 v Chomutově, používala i jednodušší pseudonym Makoliová.

Rodačka Marta Rysová (rozená Burianová roku 1949, vychovatelka v Božejově) vydala dvě sbírky lyrických veršů v letech 2001 a 2006. Petr Mazanec, narozený roku 1945 v Ústí nad Labem, žil několik let v Rytově, odkud rodina po válce odešla a vrátila se, potom žil v Kamenici nad Lipou a ve Veselé u Počátek, o jejíž historii vydal několik knížek. Učil rok na zdejší škole a později na pelhřimovském gymnáziu. V první knižně vydané sbírce básní *Jarní chodec* (2009 Dauphin) uveřejnil mnoho dobrých veršů o kraji a lidech.

Jiří Turek

Citát

„Přátelství znásobuje štěstí a zeslabuje bolest,
když se rozdělíme o jedno i druhé.“

anglický spisovatel J. Addison

Tip na knihu

Aňa Geislerová a její ilustrovaný deník nazvaný P. S.

Fejetony, které herečka plodila pět let do časopisu Elle, vydalo nakladatelství Ikar v loňském roce knižně. Z knihy se stal předvánoční trhák, byla oceněna čtenáři v Magnesii Liteře a zaprášilo se po ní i při lednovém dotisku.

Pokud máte předsudky či nechuť k tvorbě písničích populárních hereček, tak se prosím nechte mým návrhem zlomit. I kdyby vám nesedla probíraná „holčičí“ témata, tak se pokocháte jedinečnou knihou. Zelená ořízka, oblé stránky, závěrečné listy pro poznámky, gumička na zadním obalu a ILLUSTRACE sestry Lely Geislerové dělají z deníčku grafický skvost.

Moje P. S. – chtěla jsem vám původně nabídnout četbu o divoké duši básnířky Vladimíry Čerepkové. Někteří z vás jí pravděpodobně i znají, protože v 60. letech žila v našem výchovném ústavu. Tak snad příště.

D. Strnadová

Hroby Kohanitů a Levitů na černovickém hřbitově

Téměř každá židovská náboženská obec měla svůj vlastní hřbitov. Základní rozdíl mezi židovskými a křesťanskými hřbitovy vyplývá z tradiční židovské zásady nenarušitelnosti hrobů: ostatky zemřelých mají zůstat navždy na tom místě, kde byly pohřbeny. Zatímco na křesťanských hřbitovech lze hroby po několika desetiletích otevřít a na témže místě pohřbit jiného nebožtíka, hroby na židovských hřbitovech nemají být nikdy porušeny. Proto v případech, kdy zaplněný hřbitov nebylo možno plošně rozšířit, navezla se na staré hroby vrstva zeminy a další zemřelí pak byli pohřbíváni o něco výš nad původními hroby. Náhrobky z dolní vrstvy hrobů byly přitom zasazeny do nasypané vrstvy země. Tak se během staletí mohlo na některých prostoro- vě stísněných hřbitovech navršit více vrstev hrobů a pokud se tu dochovaly i starší náhrobní kameny, nacházíme dnes na takových vícekrát zvyšovaných místech množství hustě nahromaděných náhrobků z různých dob.

Středověké židovské hřbitovy byly někdy zakládány uvnitř hrazených měst, případně na parkánech mezi dvěma hradebními pásmy nebo na valích těsně za hradbami. V novověku směly být hřbitovy založeny většinou jen daleko od města či vsi, někdy až na hranicích katastru, případně na území sousední vsi.

Na rozdíl od křesťanských zvyklostí (kdy pohřeb začínal v kostele, hřbitovy se zakládaly kolem kostelů, případně se přímo v kostele pohřbívalo), židovské pohřební zvyklosti nijak nesouvisejí se synagogou. Hřbitovy bývají od synagog značně vzdálené, a pokud spolu zcela výjimečně sousedily, šlo o sousedství náhodné nebo způsobené prostorovou stísněností židovských čtvrtí.

Zcela výjimečně na našich hřbitovech existují zvláštní řady hrobů pro Kohanity a jiné řady pro Levity. Tyto náhrobky se dají nalézt i v Černovicích.

Kohanim - judaismus učí, že největší předností člověka je jeho schopnost spolupracovat s Hospodinem při zvelebování světa. Za největší dar nebes je považován déšť, který dává vzrůst chlebu. Člověk má z nabytých darů oddělit desátek

a ten symbolicky vracet skutečnému Tvůrci, tj. Nebesům. Předkládat obrazný chléb Nebesům, očistovat Lid od jeho případných selhání je hlavním úkolem kohena (velekněze). Kohen zprostředkovává zpětné požehnání Nebes, během kterého spojí ruce tak, jak to vidáme na symbolech vytesaných na židovských náhrobcích.

Levité – přísluhovali v chrámu kohenům a dbali o všechny ná-

ležitosti, týkající se Stánku úmluvy, Chrámu, oltáře a veškerého provozu Svatyně. Jednou z povinností Levitů bylo pomoci kohaním umýt si ruce a očistit všechny jejich již vykonané kroky. A právě z této služby se do symboliky židovských náhrobků dostávají nejrůznější podoby tzv. levitské soupravy – tj. džbánu na vodu a nádoby, která očistnou vodu zachytí.

J. Dohnalová

Poskytování technických služeb

Libor Dvořák
391 55 Chýnov
Tel. 607 255 383

údržba nemovitostí, spínání zdiva
stavební zámečnictví
zámečnické práce
svářečské práce

Život tropí hlouposti a my je fotografujeme 16.

Zpět od wattů ke koňské síle.

Nový silniční stíhač neukázněných řidičů.

Jan Podhola

Klábosilův noční přesun 2016

Dvacátý čtvrtý ročník Klábosilova nočního přesunu letos proběhl v pátek 7. října. Jak je u této akce v posledních letech zvykem, připravené úkoly jsou „navázány“ na nějaké téma. Letos jsme tak trošku poznávali *naši českou zem*. Počasí jako na objednávku, byť celotýdenní dešť asi některé účastníky odradil. Páteční částečně prosluněný den a večerní mrazík už určitě nic neubral na náladě pochodníků.

Pro ty nejmenší a nejmladší účastníky začal pochod po 19. hodině u Základní školy v Černovicích. Postupně se na putování směrem na RS Lhotka vydalo 111 pochodníků, věku víc než rozmanitého. Třiletá Šárka Štamberková stanovila letošní dolní věkovou hranici a Věra Kučerová hranici horní. Samozřejmě se věk neuvádí. Objevení a vyřešení patnácti rozmanitých „českých“ úkolů, porůznu poschovávaných během pětikilometrového putování nebylo pro „ostřílené borce“ žádným problémem. Za správné odpovědi se na konci putování dostalo každému patřičné odměny, vždyť vlastnoručně opečený vuřt na ohni a nějaká ta mlsačka přišla po takovém výkonu vhod. Pro malé pochodníky byly připraveny ještě drobné hry a soutěže, ale ani letos nebyly tak využívány, protože „těžkou konkurencí“ a velkým lákadlem bylo promítané pásmo z českých filmů. Snad všichni účastníci si nějaký ten kousek stihli prohlédnout. Někteří ještě poseděli u ohně a potom si všichni na cestu domů přibalili pamětní lístek a keramický zvoneček. I v letošním ročníku jsme připravili jednu novinku, „lehkou“ změnu délek tras. 14, 17, 20, 25, 35 km a Geo.

Takže na čtrnáctikilometrové putování se letos startovalo nedaleko Litochoště, což mnozí netušili, protože na místo startu se sice dostali autobusem, ale zavázané oči orientaci přece jenom ztíží. Ke Lhotce vedla trasa právě přes Litochošť, Nový dvůr, Nízkou a Vysokou Lhotu a Tvrziny. Na trase bylo připraveno sedm stanovišť s úkoly. Téměř všem se podařilo úkoly na této trase objevit, ale né všechny odpovědi v testech byly vždy stoprocentní. Ale tak už to bývá ... Byť není přesun závod, k hodnocení splnění úkolů a dosaženého času došlo samozřejmě i letos. V tom byly nejlepší dvě družstva „Kdy už tam budem“ z Kard. Řečice ve složení Jana

a Jan Chvojkovi, Radka, Barbora a Ondřej Volfovi, Kristýna a Veronika Zemanovi a Gabriela Tučková a „Devítka“ z Kamenice nad Lipou ve složení Petra a Pavel Klusáčkovi, Kryštof a Jakub Veřtatovi, Jarda Kořínek a Matěj Pavlíček. Třetí černovicko-kamenické uskupení „Outloni“ prošlo trasu ve složení Iva Vošahlíková, Lída Dobalová, Jitka Hlišáková a Jana Vejdová. Vesměs se jedná o družstva s pravidelnou a dlouholetou účastí našeho pochodu a nabyté zkušenosti zúročili v letošní umístění, byť v družstvu z K. Řečice byla většina nováčků. Celkem se na tuto trasu vydalo 200 pochodníků v 35 různě početných družstvech.

Na sedmnáctikilometrové putování, které letos obohatilo nabídku, se vydalo 20 družstev = 85 pochodníků. Na start nedaleko Čížkova je také čekala cesta autobusem. Tito pochodníci měli projít trasu přes Litohošť, Pošnou, Důl, Nízkou Lhotu, Kámen a Tvrziny. I na tato družstva čekaly poschovávané úkoly v průběhu putování. Cíl nakonec našli všichni, byť cestovní útrapy byly různé. V hodnocení dopadly nejlépe bohdalinská „Boka seniors“ (Martin a Jan Votápkovi a Věra Hrubantová). Jihlavské uskupení „Neztratíme pokyny“ (Michal a Tomáš Trojanovi, Pavel Hladký a Tomáš Smejkal) bylo druhé a třetí místo obsadili také tradiční účastníci „Horská Pitcha“ z Pelhřimova (Martin Ecler, Vlasta a Zdeněk Bourkovi).

Nedaleko Leskovic startovalo dvacetikilometrové putování, na které se letos vydalo 7 družstev = 29 pochodníků. Trasa putování pro tyto pochodníky byla připravena přes Leskovice, Nesvačily, okolo Vysoké Lhoty k hájovně Na Peklově a hájovně Žlíbek. Dále trasa směřovala ke Lhotce, ale na účastníky čekal ještě pochod přes Svatavu a Vackov, kde měli ještě najít kontrolní body. I na tato družstva čekaly poschovávané úkoly v průběhu putování. Cíl nakonec našli všichni, byť cestovní útrapy byly různé. V hodnocení dopadly nejlépe domácí „Poutníci“ ve složení Marcela a Jiří Kosovi, Michala a Kamil Pravdovi a Jiří Studený. Mezinárodní družstvo „Nejsme žádný brečky“ (Martina Mojrová, Ondřej Větrovec a Martin Bolješik) skončilo druhé. Chrastavsko-opatovské seskupení „Sever s jímhem“ (Lukáš Indra, Václav a Šárka Koškovi a Jiří Kvaiser). I tady se projevíly „letité“ zkušenosti s pochodem.

Putování dlouhé dvacet pět kilometrů začalo ze stejného bodu jako čtrnáctka. Postupně se na trasu vydalo 9 družstev s 31 účastníky. I na tyto pochodníky čekal gulášek na Lhotce, ale před tím zamířili přes Útěchovičky, Přáslavice, Zahrádku, Pošnou, Důl, N. Lhotu, dále také k hájovně Na Peklově a hájovně Žlíbek. Odtud ale cestou necestou rovnou na Lhot-

ku. V hodnocení nejlépe dopadlo družstvo „Optick & comp“ (Tomáš Kaun, Matěj a Martin Jakubše). Družstvo „Ještě není pozdě“ ve složení Aleš Razima, Karel Kužel, Václav Kos a Jiří Bartoška bylo druhé. „Čtyřlístek“ obsadil tentokrát třetí příčku (Martin Vaňásek, Petr Musil, Martin Kantor a Roman Bartek). Všechna tato družstva také uplatnila znalosti „domácího“ terénu a dlouholeté zkušenosti z předchozích ročníků přesunu, byť každý rok vedou trasy jinudy.

Letošní pětatřicítka startovala jako sedmnáctka. Postupně se na putování vydalo 7 družstev = 23 odhodlaných borců, což je na tuto trasu výrazný nárůst proti předcházejícím ročníkům. Putování vedlo přes Útěchovičky, Přáslavice, Lesnou, V. Chyšku, Samšín, Roučkovice, Kámen a Vintířov. Přesunu a úkolů se všichni zhostili na výbornou (a možná ještě lépe) a po osmi až třináctihodinovém putování došli na Lhotku. I tady se hodnotilo a nejlépe dopadlo družstvo „Posledním autobusem“ z Prahy (Jakub kulík, Jiří Pospíšil, Vojtěch Zeller a Václav Kočí). Ondřej Minka, Daniel Ecler a Jan Hlom to je družstvo „Horská pitcha revival“ z Pelhřimova, kteří obsadili druhé místo. Jindřichohradecký „Červený trpaslík“ (Petr Fialka, Zdeněk Malý, Aleš Trpák a Michal Filip) obsadil tentokrát třetí místo. A že nejde jen o vítězství, potvrdila některá družstva, která si přesun přišla především „užít“.....

Protipólem Klábosilova bloudění byl pro příznivce GPS navigace připraven „geocaching“.

Na letošní třetí „díl“ této „proměny“ Klábosila se vydala dvě družstva. 7 „kačeřů“. Pro tuto trasu bylo připraveno osm kontrolních bodů – „kešek“, v různých končinách, přibližně jihovýchodním směrem od Lhotky. Družstva dostala po zápisu souřadnice již zmíněných osmi kešek a bylo jenom na nich, jaký postup si zvolí a kdy vyjdou na trasu. Nemuseli všechny body najít, ale počasí a snaha užít nějaký ten zajímavý zážitek přiměl pochodníky k objevení všech schránek. Délka trasy činila přibližně dvacet sedm kilometrů. Výsledky = první „Kabama“ (Lád'a Hanousek, Tomáš Hodina a Jarda Kraus). Putování si vyzkoušeli i „My tři“ (Olga Kršková, Šimon Máca a Daniel Kršek).

Myslím ale, že náš obdiv zaslouží všichni, od těch úplně maličkých až po ty nejstarší, kteří se na jednotlivé trasy vydali a úspěšně se také navrátili. Kdo si myslí něco jiného, ať to příští rok zkusí také.

Gulášek, na který se všichni těšili už od startu, byl opět výborný a všichni si ho pochvalovali.

Vše snad proběhlo k všeobecné spokojenosti a byť unavení, ale spokojení účastníci již při odjezdu hovořili o účasti na ročníku s číslem **25** = rádi přijedou za rok opět (což je největší odměna pro pořadatele).

Rádi pozveme na příští jubilejní ročník i další příznivce.

Nesmíme ale zapomenout ani na ty, kteří nám pomáhají ke zdárnému průběhu akce a bez kterých by to vše jen těžko šlo – MěÚ Černovice, Základní škola a školní jídelna Černovice, Výchovný ústav Černovice, Maso-uzeniny Pelíšek, Sokol Černovice, ÚSP Lidmaň, Opeko Choustník, Potraviny J. Dundr, Maso-uzeniny J. Vrábík, Zelenina I. Souchová ... a zvláště pak kuchařkám ze Základní školy v Černovicích.

Děkujeme.

Za přípravu a realizaci promítání také dík Broken Bones.

Děkujeme z dlouholetou spolupráci Domovu Kopretina Černovice a věříme, že pokud to bude možné a RS Lhotka zůstane v jejím majetku, tak i v budoucnu budeme moci zde náš přesun pořádat.

Osobně chci ještě říci Dík všem, kteří se podílejí na přípravě a realizaci „našeho Klábosila“.

Takže ahoj za rok.

P.S. pro úplnost – 486 účastníků

Radek H.

Další informace, fotografie a videa na www.pssvidnik.wz.cz nebo facebook.

Na první říjnovou sobotu připravila Pionýrská skupina Svidník pro příznivce šlapacích kol a pohybu v přírodě již deváté pokračování **Koolečkárny**. Počasí nebylo téměř ideálně cyklistické, přesto se na podzimní projížďku vydalo čtrnáct účastníků.

Na startu všichni obdrželi mapky a popisy tras, a rozjeli do „terénu“. Při putování plnily řadu předem připravených úkolů. A plnili poctivě.

Po silnicích, silničkách i cestách (ale i necestách) vedla trasa Koolečkárnny jihovýchodním směrem od Černovic. Koolečkáři postupně projeli přes Tvrziny, Lidmaň, Babín, Babínku, Pravíkov k hájovně Johanka. Odtud se trasa vracela přes Kamenici nad Lipou, Dráchov, Eustach a Hojavu do cíle na RS Lhotka. Většina stihla projížďku ještě v dopoledních hodinách nebo čerstvě odpoledních a tak odměnou nebyl jenom účastnický lístek tradiční „dopravní značička“, ale všichni, kdo chtěli, mohli ještě ochutnat výborný guláš, kterého něco málo zbylo z Klábosilova přesunu. A tak již nemuseli chvátat na oběd. Také „občerstvovna“ byla v permanenci. Našlo se něco pro každého

Trochu čísel na závěr: 14 „koolečkářů“ = 524 ujetých kilometrů. Tedy pro letošek.

Za dosavadních devět ročníků tak počet kilometrů narostl na 5147,5 km.

Přestože letošní počasí opravdu nebylo pro podzimní vyjížd'ku na kole úplně ideální, všichni zúčastnění si vyjížd'ku patričně užili.

Koolečkárna se vydařila a doufáme, že se na dalších podobných akcičkách sejdeme ještě v hojnějším počtu. Třeba i dříve, než zase za rok na Koolečkárně 2017. To bude „kulatý“ **desátý ročník**. Připravte se na něj.

Radek H.

P.S. další čtete na www.pssvidnik.wz.cz

Prodej stavebních parcel

Foto	Popis	Adresa	Kontakt	cena
	Město Černovice nabízí k prodeji parcely pro rodinné domy. Parcely od 720 do 1200 m ² , přípojky vody, elektřiny, kanalizace a plynu, asfaltová silnice.	Východní část Černovic ve směru od Svatavy/ Věžné	Podatelna města Černovice Mariánské náměstí 718 394 94 Černovice posta@mestocernovice.cz 565 492 102	350 Kč /m ² , pokud dojde ke kolaudaci stavby do 3 let od prodeje, pak 250 Kč/m ² .

NNNN opět sobě, ale i jiným.

V loňském posledním čísle časopisu Černovicko jsem uveřejnil upoutávku na inscenaci hry České nebe. Ačkoliv NNNN Černovická senilní připravila toto představení sobě a svým přátelům, nakonec vyrazila „do světa“ a sklídila zasloužené ovace. Pod tímto dojmem nastudovala v letošním roce opět hru osvědčené autorské trojice – Svěrák, Smoljak, Cimrman – Záskok. Její premiéra proběhla 29. října a byla přijata s nadšením.

Nebudu se zde pouštět do hodnocení. Každý z obyvatel Černovic a okolí bude mít možnost hru spatřit a posoudit její úroveň a výkony herců. Společnost vyrazí po loňské trase a hru předvede do konce roku v Moravči a v Černovicích.

Zde jen na ukázkou část z úvodního semináře, pojednávající o adaptaci hry Jára Cimrmana Hamlet – bez Hamleta.

Jan Podhola

29. července 2016 po 110 letech od zprovoznění trati se ve Strážce dočkali vlastní zastávky

Foto: P. Matějka

Černovicko – dvouměsíčník Města Černovice, řídí redakční rada, která si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Uzávěrka vždy 20. každý sudý měsíc. Č. 4. 2016, den vydání 11. 11. 2016. Adresa: Město Černovice, Mariánské nám. 718, 394 94 Černovice, IČO 248037, tel. 565 492 102, 565 492 959 – městská knihovna, e-mail: knihovna@mestocernovice.cz. Odpovědná redaktorka V. Šenoltová. Registrováno na MK ČR E 22562. Náklad 450 ks. Tiskne Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o., www.ntp.cz.